

בדש בן-ארי (מצדמ מבער דעיתון)
 „אתה חוקר פרטי? תנמוד בצד“

כדי הגנבים לא ירגישו בנו. התשובה היתה שלילית. נאלצתי להבטיח לשוטרים שכשאלכוד את הגנבים אעביר אותם לידים. וההצלחה תיקוף לזכותם. רק אז הם הסכימו לשתף עימנו פעולה.

„אנו רוקדים על חבל דק. השוטרים רואים בנו גורם שיש לשים לו רגל. באר-צות-הברית נכנס חוקר פרטי לתחנת-מיש-טרה ומבקש מידע, ובדרך-כלל מקבל אותו. אצלנו לא נותנים. הרישיון לא מעניק לנו שום סמכות.“

מצא את הילדה

וכמעט נעצר

אברהם טייב הוא בעל משרד חקיר רות ותיק. הוא חוקר-מישטרה לשעבר. מאז הפך לבלש פרטי. הוא נאלץ לחיות במתח מתמיד בגלל חבריו-לשעבר השוטרים. סיפר טייב:

„מישפחה מאשדוד פנתה אלי שאגלה

מישהו, ואומר לשוטרים: אני חוקר פרטי, אנה רישמו את הפרטים שלי ואל תאלצו אותי להמתין עד שהאיש שאחרי אני עוקב יצליח לחמוק ממני. עונה לי איש-החוק: אם אתה חוקר פרטי, אז דווקא תעמוד בצד.“

„אם אעקוב ברחוב אחרי מישהו שהתי-בקשתי לעקוב אחריו עליידי הלכות שלי ולפתע הוא יבחין בי ויזעיק את המיש-טרה, השוטר יוכל לעצור אותי על הטרדת אזרח. אסור לי לצלם אנשים דרך חלון דירתם.“

„אם אני עומד במירפסת ומצלם את מה שאני רואה בחלון של הדירה שמולי, לא אוכל להגיש את התמונות לבית-הדין מישפט כי בכך אני עלול להפיל את עצמי.“

בן-ארי טוען ששוטרים רבים רואים בו מתחרה שיש להכשילו. כדוגמה הוא מספר על חקירה במיפעל לזיקוק שמן בהוד-השרון.

„בעל המיפעל דרש ממני לחקור פרשת

אנו עובדים, אנחנו מצליחים להגיע לסיי-פוק מיקצועי ולהציל לקוחות חפים-מפשע שהסתבכו שלא באשמתם.“ מגלה אמיר. „לפני כחצי שנה הצלחנו להציל בעלים של מיפעל ליצור פריטים עבור מישרד-הביטחון. עורך-הדין שלהם פנה אלינו וסיפר שלקוחותיו נאשמו והובאו לדין על שביצעו לכאורה מעשי הונאה כש-סיפקו סחורה למישרד-הביטחון לא כפי שהתחייבו.“

„היינו צריכים ללמוד שיטות ייצור ו-שיוק ועוד דברים כדי להכיר את הפרשה ואת המערבים. עורך-הדין הדגיש שבעי-דויות שנמסרו ישנם חורים, ואנחנו התי-חלנו לבדוק את העדויות. אחד העדים טען שביום אחד, כשירד גשם, ראה כיצד עבר אחד מבעלי המיפעל עבירה. הלכנו למכון המטאורולוגי ובדקנו. התברר שבי-אותו יום בכלל לא ירד גשם. אחרי שהור-כחנו שגם בנקודות אחרות שיקרו העדים, ואין להאמין להם, ביטלה הפרקליטות את כתבי-האישום ובעלי-המיפעל יצאו נקיים מתיסבות שנמשכה כשנתיים. היתה זו הצלחתו של עורך-הדין, אך גם לנו היה בה חלק.“

הרשיון אינו

מעניק סמכות

דב גולדברג, רבי-פקד לשעבר במיש-טרה ישראל, מנהל מישרד לחקירות מאז שנת 1972. רוב החקירות שהוא מנהל הן כלכליות ולא חקירות פליליות, כי הוא „רוצה לישון בשקט בלילה“. גולד-ברג טוען שהוא אינו רוצה לדרוך על היבלות של חבריו לשעבר, השוטרים. לדעתו, אילו הרשיון שמישרד-המישפטים מעניק לחוקרים הפרטיים היה מעניק להם סמכויות של ממש, היה טוב יותר בענף. כיום, אפילו בלש פרטי שהוא קציין מישטרה לשעבר, לא יזכה באהדה מצד חוקרי-המישטרה, הרואים בו חוקר ללא סמכויות.

גולדברג אינו מקבל לקוחות מהעולם התחתון. הוא שומר על המוניטין המיש-טרה שלו. „עבורי עבודה זו היא תחביב יותר מאשר פרנסה. שורפים את הומן, נשארים בכוסר מיקצועי, וגם מרוויחים קצת כסף. בנוסף לפנסיה.“

„שוטרים רואים

בי מתחרה“

בן-ארי (35) הוא בעל מישרד-חקיר רות שאותו הוא מנהל ביחד עם

הגבר שלף תעודת-שוטר הודיע להם ש-הוא עוצר אותם. בתחנת המישטרה ברמת-גן האשים אור-תם השוטר בתקיפה. יום שלם עובר על שני החוקרים הפרטיים, בתחנת-המישטרה, עד שפלבסקי ורחמים הצליחו לשכנע את הקציין הבכיר שהיתה זו פרובוקציה מכוונת מצד השוטר. התברר שהשוטר נשלח למשימה זו על-ידי בעלה של האישה.

להציל לקוח

חף-מפשע

דני (35) ואמיר (31) הם מבעלי מישרד-חקירות בצפון תל-אביב. דני הממושקף והשקט ואמיר גבה-הקומה והי-דינאמי רשמו לעצמם שורה של הצלחות בשטח הבילוש הפרטי. דני עבד מוסד

בדש פלבסקי
 מרגל בעיני זיגל

החוקרים הפרטיים טוענים, כי המישטרה מתנכלת להם ומצרה את צעדיהם

דוברי המישטרה: אין שחר להרגשה זו, אין מתחים בין החוקרים לשוטרים

את עקבותיה של נערה בת 15 שנעלמה מהבית. הם חשדו שהיא נכנסה להריון ולכן נמלטה מביתה.

„פניתי למישטרה ושם אמרו שפירסמו בעיתונים על היעלמותה, אך ללא תוצאות. ולכן סגרו את התיק. לדעתם היא כבר קבורה איישים בחולות.“

„אחרי חיפוש ממושך הגעתי לירושלים. למוסד של מישרד-הסעד לנערות הרות. מצאתי את הילדה מאשדוד במוסד, בהריון מתקדם. הודעתי לבני מישפחתה והם באו ולקחו אותה הביתה.“

„אחרי שהילדה חזרה לביתה, התקשרתי לאותו חוקר ממישטרה אשדוד, שאמר לי לעזוב את החקירה מפני שהילדה מתה ונקברה בחולות. הודעתי לו שמצאתי אותה, והחזרתי אותה הביתה. והוא השיב בכעס: „רק עכשיו אתה מודיע לי על זה? אני מייד שולח שוטרים שיעצרו אותך!“

הטענה הזו ביקש את תגובת המישטרה לטענות החוקרים הפרטיים.

תגובתה של רבי-פקד ריבקה ווינטראוב, דוברת המטה הארצי של המישטרה: „הי-חוקרים הפרטיים חייבים לפעול במיסגרת הסמכויות המוגדרות בחוק. אולי נדמה לבלשים הפרטיים שהמישטרה מצרה את צעדיהם כשהחקירות שלהם מתגשיות בחי-קירות של המישטרה. אבל אין שחר להרגשה שהמישטרה מתנכלת למי שעושה את עבודתו בהתאם לחוק.“

ממטה מישטרת מחוז תל-אביב נמסרה תגובה קצרה: „אין אצלנו מתחים בין שוטרים ובין בלשים פרטיים.“

מרסל זוהר

גניבות במיפעל, וזאת אחרי שהוא כבר פנה למישטרה ושם נאמר לו שהם אינם יכולים להתחיל בפעולה מייד. לכן פנה

בעל המיפעל אלינו. „הלכתי לקציין-מודיעין של המישטרה עם רשימה של מכונות ושמות של אנשים שלנו, וביקשתי שיתן הוראה שהשוטרים לא יפריעו לנו בתצפיות ליד המיפעל.“

בדש ברק (משקיף מאחרי עיתון)
 „רוקדים על חבל דק“

„ובכל זאת, חרף התנאים הקשים שבהם